

عنوان مقاله:

نظم های سه گانه ی لاکان در نمایشنامه ی سیر طولانی روز در شب اثر یوجین اونیل

محل انتشار:

دوفصلنامه نقد زبان و ادبیات خارجی، دوره 5، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سیما فرشید

بیبا دارابی

خلاصه مقاله:

ژاک لاکان، روانکاو مشهور فرانسوی معتقد است که روان انسان براساس الگویی سه گانه (خیالی، نمادین و واقع) شکل می گیرد که با تجزیه و تحلیل آن می توان به شکل گیری ضمیر ناخودآگاه و همچنین تفسیر کنش و واکنش های آدمیان پرداخت. او همچنین بر این باور است که شکل گیری سه نظم «خیالی»، «نمادین» و «واقع» در ضمیر ناخود آگاه بسیار متأثر از نقش و رفتار «دیگری» در تکامل ذهنی انسان است. در این مقاله مفهوم «دیگری» و تاثیر آن بر شکل گیری نظم های سه گانه ی ذهنی شخصیت های نمایشنامه ی سیر طولانی روز در شب اثر یوجین اونیل و همچنین واکنش این شخصیت ها نسبت به جهان پیرامون به مثابه نمود بیرونی ضمیر ناخودآگاه شان مورد بررسی قرار می گیرد. با تحلیل واکنش های نامعقول و نابهنجاری های جسمی و روانی این شخصیت ها از جمله اعتیاد، می خوارگی و احساس گناه خواهیم دید که اونیل چگونه احساس حقارت، فقدان و امیال شخصیت های این نمایشنامه را به تصویر می کشد تا نشان دهد که این معضلات نشأت گرفته از احساسات و افکار سرکوب شده ای است که در نتیجه ی تضاد بین اخلاقیات تعریف شده از سوی «دیگری بزرگ» و تمایلات درونی شخصیت ها شکل گرفته است.

کلمات کلیدی:

نظم های سه گانه ی لاکانی، ناخودآگاه، دیگری، فقدان، میل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1293333>

